

Saltzen duguna

Beñaten sailkapenaren arabera ni naiz hiruo-tatik iritzi saltzaileen artean maila baxuena-tan dabilena ziurre-nik. Eta orain, astean behin bai-zik ez dut egiten, gogoetarako aldi luzeagoa antzetzuz, baina lehen egunero, eta adituaren irizpiderik gabe, *Quick and Dirty*, eta eginez ikasiz, ama-teur.

DANI BLANCO

Uxue Apaolaza

Padrón

Sarasola

duenak, iritzia espero behar du, ez bere ikuspuntuaren norabidean, irakurlearenean baizik. Eta zentzu metafisiko batean han nonbait norbaitek maite gaitzan idatz dezakegu, eta *enter*-a maitasuna eskatzeak sortzen dituen beldur guztiakin sakatu, baina ezin diogu irakurleari psikologo lanik

eskatu. Agian lagunak etxetik ekarri behar genituzke, tentazioak tentazio –eta salbuespen oho-retsuek izan ezik–.

Ez zait iruditzen gainera iritzi emaileari asko eskatzen zaionik, erantsiko nuke, eta susmo bat bakarrik da, irakurketa sistematiko kontzienterik gabe osatua, euskal –euskaraz idazten dugun– zutabegileoi nahiko gutxi eskatzen zaigula, gutxiago ordaintzen zaigulako ziurrenik.

Gaztelaniazko iritzigile askori modako gaien inguruan adituak bailiran sententziaztea leporatuko banie, euskarazko, eta idatzizko iritzigintzaz ari naiz, kontrakoa esango nuke. Uste dut zutabeei eskatzen diedan gauza bat gaurkotasunari buruzko ikuspegiak izan daitezela dela, (nahiz ziur naizen hala izan gabe eginiko asko gustatu zaizkidala eta gustatuko), eta egia izanik gaurkotasuna zer den edo zer izan daitekeen erantzuten zaila dela, iruditzen zait, gure zutabegintzak gaurkotasunaren ikuspuntu zabalegia duela, zutabea egunkari domestiko bihurtzeraino; Beñaten lagunak lehendakaritza eskuratu

eta euskal potentzia nuklearra espainiar uretan frogak eginez munduari erakusten dion egunean, euskal zutabegileek gertaera ez aipatzea ez litzateke harritzekoa, nik barne (eta salbuespen ohoretsuek izan ezik). Eta ez dakit zergatik den.

P. S. : Kaixo denoi bide batez, nahiko urduri, onartzen dut, ez baitakit lehenengo aldi honetan zein aurpegirekin azaldu naizen zuen aurrera, ez dut argazkia begiztatu, azken letra hauek baino jende gehiagok ikusiko duena, eta merezi duen edo ez erabaki. ■

Jarduera hau hasi nuenetik irabazi dudana onena adikzio bat gehiago da, zutabe irakurlearena; egunero hainbat irensten ditut, filia obsesiboz, morbo politiko, haserrez, barre egiteko, arrakala bila... baita konpainia bila ere. Irakurleago naiz egile baino, eta gero eta mizkinagoa. Nire aukerak nire irizpidearen bilakaeraren arabera dira eta zutabetik zutabera, zenbait irakurri ondoren, ikasiz zoaz, eta konparazioak txarrak izango dira, baina ekidinezinak. Nik ez nuke gorroto hitza erabiliko, baina zenbait zutaberen lehen lerroak irakurri eta ezin dut aurrera jarraitu, arrazoi asko tarteko, hitz gutxirekin aspertu nautelako adibidez, eta autorea maite dezaket beharbada, baina ez bere zutabeak, eta bai, erabiliko dut, pixka bat gorroto dut, baina zentzu kasik ludikoan, aspertu naudelako: saltzen duguna da, argazkia barne, eta irakurlearentzat saltzen duguna gara.

Nik hutsunea sentitu dut zenbait autorek bere zutabea utzi duenean, hil balira bezala. Ez dira hil ordea, hortik zehar dabilta nirekiko independentea den bizitza batean (tamalez, salbuespen ohoretsuak izan ezik). Hiltzen dena bere testuarekin partekatzen nuen unea da, eta hori da epaitzen dudana, unilateralki; testuarekin nahi dudana egiten dut, baita eguneko *malaletxeak* jaurtitzeko boxeo zakutzat erabili ere, irakurtzeko argazkiari oihuka; idazleak izan du berea, hori nire unea da (argitalpen digitaletako erantzunetan sarri publiko egiten den ariketa zoragarri zeken eta intimoa). Iritzia ematen

Saltzen duguna da, argazkia barne, eta irakurlearentzat saltzen duguna gara.

Nik hutsunea sentitu dut zenbait autorek bere zutabea utzi duenean, hil balira bezala.

Ez dira hil ordea, hortik zehar dabilta nirekiko independentea den bizitza batean